

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶ / ۰۷ / ۰۴

دوکتور محمد عثمان تره کی

اعلام رسمی دوام دشمنی امریکا با مردم افغانستان و آزادیخواهان پشتون و بلوچ

بدنبال بمباردman مواضع ملکی توسط فوج اجیر پاکستان در ولایت های پکتیا، پکتیکا و کنر، وزارت خارجه امریکا در ۱۱ سرطان اعلام کرد که « واشنگتن از حق پاکستان برای دفاع از خود در مقابل حملات ترورستی دفاع میکند ».

دشمنی اول امریکا با مردم افغانستان از تجاوز آنکشور به افغانستان آغاز شد. اعلامیه وزارت خارجه در واقع دوام همان خصومت است.

اعلامیه وزارت خارجه امریکا در اوضاع و احوالی نشر میشود که به قول نماینده ملل متحد (یوناما) در بمباردman پاکستان در درمانگاه معتادین در ۱۶ مارچ بیش از ۱۴۳ نفر کشته (به قول حکومت طالبان ۴۰۸ نفر کشته) و ۱۱۹ نفر زخمی (به قول طالبان ۲۶۵ نفر زخمی) شده اند.

یوناما در حملات هفته گذشته فوج بی وجدان پاکستان در پکتیکا، پکتیا و کنر را بیش از ۲۸ غیر نظامی کشته و ۴۹ نفر ملکی زخمی اعلام کرده است.

اکنون سوال اینست که امریکا در تشویق پاکستان به دوام بمباردman مردم ملکی در افغانستان بدنبال چیست؟ انتقام شکست در افغانستان از مردم ملکی یا از طالبان ؟

با اطمینان میتوان گفت که وقتیکه در بمباردman فوج کمیشن کار پاکستان ملکبان هدف قرار میگیرند و امریکا از ان استقبال میکند، امریکا میخواهد با انتقام از مردم ملکی عقده شکست خود را در افغانستان تسکین بدهد. این شیوه جنگ حوادث درد ناک کشتار مردم ملکی در جنگ بیست سال امریکا در افغانستان را تداعی میکند.

بهر حال ! قرار گرفتن امریکا در کنار پاکستان در جنگ با افغانستان عملن به معنای دفاع از تروریزم دولتی است.

از حمله بالای ملکبان چه قصد تنبیه مردم ملکی باشد و چه تهدید طالبان یک نتیجه بدست میاید: امریکا و پاکستان در تلاش ایجاد نا امنی و بی ثباتی در افغانستان استند. این بی ثباتی پوتانسيل مقاومت طالبان را در

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

برابر مداخلات پاکستان ضعیف میکند و راه را برای ظهور بدیل دلخواه امریکا و پاکستان به جای طالبان هموار مینماید. در نهایت دسترسی به پایگاه بگرام آسان میشود.

ازین گذشته اعتماد آزادیخواهان پشتون و بلوچ پاکستان را به طالبان افغان کم میسازد یا از میان میبرد. از یاد نبریم که طالبان با تشکیل یک حکومت غیر معیاری، خود بهانه مداخله خارجی و زمینه سازی بی ثباتی را در افغانستان مساعد ساخته اند.

طالبان آرزو داشتند که پس از خروج قوای اشغالگر امریکا از افغانستان صفحه نوی در مناسبات افغانستان و امریکا باز شود. گذشته ارتکاب جنایات جنگی امریکای اشغالگر در افغانستان بر روابط آینده دو کشور سایه سنگین نیندازد. به همین مقصد طالبان در موافقتنامه دوحه در یک موضع مصلحتی و در واقع ضد ملی از رسیدگی به جنایات جنگی امریکا و مطالبه غرامات جنگ تجاوز کارانه آنکشور اشاره یی نکردند. اکنون امریکای ناسپاس در برابر این امتیاز دهی طالبان (در واقع خیانت به ارواح شهیدان راه آزادی) در کنار دشمن خونین و سنتی افغانستان یعنی پاکستان بر ضد افغانستان قرار گرفته است.

حمایت امریکا از بمباردمان مردم ملکی توسط پاکستان در افغانستان در شرایطی صورت میگیرد که :
۱ - وزارت خارجه امریکا با تجربه ۲۰ سال اشغال افغانستان بدرستی میداند که پاکستان در منطقه از ابتدای پیدایش از گروه های اسلامی افراطی و ترورستی به عنوان افزار سیاست خارجی خود استفاده کرده است. بن لادن در پاکستان پناهنده شد.

۲ - در پاکستان آزادیخواهان پشتون و بلوچ هرچه بیشتر به اهداف خود نزدیک میشوند. این در حالیکه اعلامیه وزارت خارجه امریکا با چشم پوشی از قربانی های تاریخی هشتاد ساله مقاومت پشتون و بلوچ آنها را به تبعیت از پاکستان تروریست میخواند. البته این موضع گیری در دیپلوماسی امریکا تازه نیست : نگاهی به گذشته، نشان میدهد که امریکا بیشتر در موضع سرکوب قیام های آزادیخواهان قرار داشته است تا مدافع آن.

۳ - فوج و استخبارات فاسد پاکستان در جنگ دایمی با مردم خود ده ها هزار کشته به جا گذاشته و زندان ها را از مخالفین سیاسی پُر ساخته است. قرار گرفتن امریکا در کنار فوج ماجراجوی پاکستان، به امریکا حیثیت شریک جنایات ارتکاب شده در پاکستان میبخشد.

ترمپ در دام اسرائیل گیر افتاد و اعتبار جهانی امریکا را در جنگ با ایران به شدت زیر سوال برد. اکنون از روی عقده در دام توطئه پاکستان علیه افغانستان افتاده و با تحریک فوج پاکستان در جنگ با افغانستان، در تلاش است تا بیش از پیش حیثیت امریکا را زیر سوال ببرد.

اعلام رسمی دوام دشمنی امریکا با مردم افغانستان بیش از آنکه افغانستان را متضرر بسازد، پوتانسیل نفوذ آنکشور را در منطقه به نفع رقبای امریکا تقلیل میدهد. این در حالیکه تکیه بر پاکستان فاقد ثبات و معروض به سقوط تدریجی هیچگونه اطمینانی از آینده نمیبخشد.

« پایان »

آرشیف: مطالب نشر شده دوکتور محمد عثمان تره کی